

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 564/2011-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. V. P., T., zastúpeného advokátom Mgr. Ing. P. K., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2 K 23/2011 z 20. júna 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. V. P. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. augusta 2011 doručená sťažnosť Mgr. V. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ústavy uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 K 23/2011 z 20. júna 2011.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na návrh veriteľa (Ing. M. K.) dlžníka–S., s. r. o. (ďalej len „úpadca“), okresný súd uznesením sp. zn. 2 K 23/2011 z 20. mája 2011 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz.

Na základe návrhu na prerušenie konkurzného konania podľa § 16 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) podaného (podľa sťažovateľa „domnelým“, pozn.) konateľom úpadcu Ing. R. B. okresný súd uznesením sp. zn. 2 K 23/2011 z 20. júna 2011 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) rozhodol o prerušení konkurzného konania.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že pred začatím konkurzného konania bol spoločníkom úpadcu (Ing. P. R., Ing. D. B. a Ing. R. B.) doručený návrh štvrtého spoločníka Ing. M. K., ktorým ich vyzval na prijatie rozhodnutia mimo valného zhromaždenia, obsahujúci tiež návrh uznesení, o ktorých sa malo mimo rozhodnutia valného zhromaždenia rozhodnúť. Jeden zo spoločníkov úpadcu (Ing. P. R.) vyjadril svoj nesúhlas s rozhodovaním spoločníkov mimo valného zhromaždenia a z dôvodu rozhodnutia okresného súdu o zápise zmeny zapísaných údajov v obchodnom registri podal 2. júna 2011 žalobu o určenie neplatnosti rozhodnutí valného zhromaždenia úpadcu.

Samotná podstata porušenia označeného základného práva sťažovateľa mala podľa neho spočívať v tom, že okresný súd „*neskúmal otázku oprávnenosti konateľa Ing. R. B. konať za dlžníka [úpadcu, pozn.], z podaného návrhu na prerušenie konania ako i priloženej dohody o vypracovaní reštrukturalizačného posudku vyplýva, že návrh ako i dohodu podpísal len jeden z konateľov (aj to len putatívny konateľ), a preto takýto spôsob konania nie je spôsobilý vyvolať účinky právneho úkonu dlžníka, keďže vôľu dlžníka by obligatórne mali prejavovať vždy najmenej dvaja konatelia (v skutočnosti však len JUDr. Mag. M. H.)*“.

Okresný súd preto podľa právneho názoru sťažovateľa nemal povoliť prerušenie konkurzného konania, ale vyhlásiť konkurz po nepreukázaní platobnej schopnosti.

S poukazom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy... uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2K/23/2011 zo dňa 20. 06. 2011 porušené bolo.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2K/23/2011 zo dňa 20. 06. 2011 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť sťažovateľovi náhradu trov súdneho konania vo výške 261,82 EUR, k rukám právneho zástupcu sťažovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa treba považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Sťažovateľ musí teda namietať porušenie svojich základných práv, a v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (napr. II. ÚS 3/05).

Podľa § 11 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii návrh na vyhlásenie konkurzu sa podáva na príslušnom súde (ďalej len „súd“). Návrh na vyhlásenie konkurzu môže podať dlžník, veriteľ, likvidátor dlžníka alebo iná osoba, ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak súd zistí, že návrh na vyhlásenie konkurzu spĺňa zákonom ustanovené náležitosti, najneskôr do 15 dní od doručenia návrhu rozhodne o začatí konkurzného konania. Inak návrh na vyhlásenie konkurzu v rovnakej lehote uznesením odmietne. Uznesenie o začatí konkurzného konania alebo uznesenie o odmietnutí návrhu súd doručí navrhovateľovi; uznesenie o odmietnutí návrhu súd nezverejňuje v Obchodnom vestníku.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ak sa konkurzné konanie začalo na základe návrhu veriteľa, súd do piatich dní od začatia konkurzného konania doručí dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu aj s prílohami spolu s výzvou, aby sa do 10 dní od doručenia výzvy vyjadril k návrhu a osvedčil svoju platobnú schopnosť s poučením, že inak bude na jeho majetok vyhlásený konkurz; výzva sa nezverejňuje v Obchodnom vestníku.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že v štádiu konkurzného konania od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu do vyhlásenia konkurzu je účastníkom konania navrhovateľ

(daný z okruhu osôb určených v § 11 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a úpadca.

Zo sťažnosti samotnej, ako aj z jej príloh vyplýva, že účastníkom napadnutého konania na strane navrhovateľa je Ing. M. K., ktorý ako veriteľ dlžníka podal návrh na vyhlásenie konkurzu (začatie konkurzného konania). Sťažovateľ v danom štádiu konkurzného konania nevystupuje v pozícii navrhovateľa, teda v čase vydania napadnutého uznesenia okresného súdu nebol účastníkom konania.

Keďže sťažovateľ nemá v napadnutom súdnom konaní procesné postavenie účastníka konania (nie je navrhovateľom), nemohol v tomto konaní uplatňovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti. Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jeho základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 205/04).

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podal sťažovateľ, ktorý nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2011